

Φθιώτιδος Συμεών: «Η Παναγία Δαμάστα δαμάζει τις θλίψεις και ό,τι μας πνίγει»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

© Δημήτρης Ανδρυνού

Πανηγυρικά και με την παρουσία πλήθους πιστών πανηγύρισε η Ιερά Μονή Γενεσίου της Θεοτόκου Δαμάστας, στις παρυφές του Καλλιδρόμου όρους με τον Πανηγυρικό Όρθρο και την Αρχιερατική Θεία Λειτουργία υπό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Συμεών, σε απευθείας τηλεοπτική, ραδιοφωνική και διαδικτυακή μετάδοση, ενώ τους ιερούς ύμνους απέδωσαν καθηγητές και μαθητές του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως «Γερμανός ο Μελωδός» υπό τον Διευθυντή Δρ. κ. Ανδρέα Ιωακείμ.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών ανέλυσε τον στίχο από το απολυτίκιο της Θεομητορικής Εορτής «καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν

εὐλογίαν» και μεταξύ άλλων σημείωσε:

«Το γεγονός της Γεννήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου είναι ένα τέτοιο γεγονός, ένα τέτοιο μυστήριο, ένας τέτοιος σταθμός στην ιστορία της Θείας Οικονομίας δηλαδή, στο σχέδιο της σωτηρίας του κόσμου, στο σχέδιο της αγάπης του Θεού για τη σωτηρία του κόσμου, ώστε πραγματικά έρχεται η Παναγία μέσα στην ιστορία, έρχεται ο τελειότερος καρπός της ανθρώπινης ιστορίας, έρχεται ό,τι τελειότερο προσέφερε ο κόσμος μέσα από τα σπλάχνα του, μέσα στην ιστορία του και στην πορεία του, έρχεται για να εξαφανίσει, να λύσει την κατάρα και να φέρει την ευλογία.

Ασφαλώς πρώτιστα μας παραπέμπει στην πρωτολογία, στην αρχή του κόσμου αυτή η φράση, αυτή η πρόταση, αυτή η παραδοχή. Μας μεταφέρει στην κατάρα, την οποία έφερε η επιλογή της παλαιάς, της πρώτης Εύας και του Αδάμ του πρώτου ανθρώπου, η επιλογή του να αυτονομηθεί από τον Θεό και ουσιαστικά να αυτονομηθεί και από την μεταξύ τους σχέση αγάπης και στη θέση της αγάπης με τον Θεό και στην αγάπη μεταξύ των δύο να υπεισέλθει η λογική, το συμφέρον, η ιδιοτέλεια, ο λογισμός ο οποίος επικεντρώνεται στο εγώ, ο λογισμός, ο οποίος επικεντρώνεται στο ατομικό συμφέρον και αυτό ενώ φαίνεται ότι χαρίζει μία επίπλαστη ελευθερία, τελικά οδηγεί στην κατάρα, οδηγεί σε ένα λαβύρινθο, οδηγεί σε έναν εγκλωβισμό, οδηγεί την ανθρωπότητα ολάκερη σε μία περιπέτεια και έρχεται η νέα Εύα, έρχεται η Παναγία μας για να λύσει αυτόν τον γόρδιο δεσμό με τον ακριβώς αντίθετο τρόπο. Δημιουργήθηκε η κατάρα με τον εγωισμό, ήρθε η ευλογία με την ταπείνωση. Δημιουργήθηκε η κατάρα με την ανυπακοή, ήρθε η ευλογία με την απόλυτη υπακοή. Δημιουργήθηκε η κατάρα με την άρνηση της κοινωνίας και της αγάπης και ήρθε η ευλογία με την απόλυτη κατάφαση της αγάπης και της ευλογίας του Θεού.

Και ο ερχομός λοιπόν της Παναγίας άνοιξε τις πύλες, άνοιξε τον δρόμο για να σαρκωθεί ο Υιός και Λόγος του Θεού, ώστε, όπως μας οδηγεί το απολυτίκιο το ίδιο, ξεκινάει από την γέννηση της Θεοτόκου και καταλήγει στην ανάσταση και στην αιώνια ζωή. Ακριβώς μέσα από τη Θεοτόκο κατέστη δυνατό να έρθει ο Υιός και Λόγος του Θεού μέσα στην ιστορία, να έρθει για να σώσει τον κόσμο και όχι για να κρίνει τον κόσμο, να έρθει να προσλάβει τον άνθρωπο και να τον οδηγήσει στην αιώνια ζωή και στη Βασιλεία του Θεού και ασφαλώς η εορτή αυτή και η παραδοχή αυτή φέρνει και κάποια ερωτήματα σε σχέση με τη δική μας ζωή, την καθημερινή μας ζωή.

Μήπως και εμείς δεν έχουμε ανάγκη κάποια ευλογία, για να λύσει κάποια κατάρα; Και ποιες είναι οι κατάρες, οι οποίες βασανίζουν εμάς τους ανθρώπους σήμερα;

Ασφαλώς δεν αναφέρομαι σε αναθεματισμούς και αφορισμούς και σε κακίες ανθρώπων και σε ύβρεις, που ασφαλώς και αυτές παράγουν τοξική και αρνητική ενέργεια, αλλά δεν είναι κέντρο ποτέ του κόσμου η δαιμονική κακία του οποιουδήποτε ανθρώπου, αναφέρομαι όμως κυρίως σε αυτές τις καταστάσεις, οι οποίες όντως μοιάζουν με γόρδιο δεσμό, όντως φαίνονται να είναι αδιέξοδα, διάφορες παθογένειες, διάφορες στρεβλώσεις, διάφορες μικρότητες, διάφορες κακίες, τα πάθη, τα αμαρτήματά μας, όλα αυτά είναι οι κατάρες, οι οποίες μας εγκλωβίζουν και μας απομακρύνουν από τον Θεό και μάλλον μας γυρίζουν πίσω στην ιστορία του Αδάμ και της Εύας.

Και η ευλογία θα έρθει μέσα από την Παναγία, μέσα από τη ζωή της Παναγίας και μέσα από τη βοήθεια της Παναγίας. Ιδιαίτέρως όμως θα ήθελα να επικεντρώσω την προσοχή μας στα ψυχολογικά προβλήματα, αυτά τα οποία έχουν να κάνουν με την ψυχική ισορροπία του κάθε ανθρώπου, αυτά που έχουν να κάνουν με τη δυσκολία κάποιου ανθρώπου να σταθεί ισορροπημένος στα πόδια του, να μπορέσει να αξιολογήσει σωστά την ζωή, να διαχειριστεί σωστά τις σχέσεις του, να αντιμετωπίσει τους λογισμούς του, τις σκέψεις του, να μπορέσει να νικήσει τις εμμονές του, να μπορέσει να ξεπεράσει τις στρεβλώσεις και τις αγκυλώσεις, τις οποίες έχει μέσα του.

Τα ψυχολογικά προβλήματα, τα οποία αντιμετωπίζει ο άνθρωπος και φαίνονται σαν αδιέξοδα μέσα του, εκεί που προσπαθεί να βρει τη λύση, εκεί που κατανοεί ποιο είναι το σωστό ξαναγυρίζει ο νους πάλι στην ίδια εμμονή, στην ίδια φοβία, στην ίδια ανασφάλεια, στην ίδια θλίψη, στην ίδια κατάθλιψη, στην ίδια μελαγχολία. Περιστρέφεται ο λογισμός γύρω γύρω, κάνει μία προσπάθεια άνθρωπος έστω με το ένα μάτι να βλέπει το φως και με το άλλο έστω μόνο μάτι, να βλέπει το σκοτάδι, το οποίο τον ταλαιπωρεί, και παρά τούτα δυσκολεύεται πάρα πολύ κι αυτό όταν ξεφύγει από μία λογική διαχείρισης μπορεί να οδηγήσει και σε εγκλήματα, μπορεί να οδηγήσει και σε διαβήματα απελπισίας, μπορεί να οδηγήσει σε φοβερές καταστάσεις, οι οποίες μπορεί να έχουν ως αντικείμενο ξεσπάσματος διάφορα πρόσωπα ή και κτίσματα. Ο άνθρωπος έχει πολλή μεγάλη ανάγκη τη βοήθεια της Παναγίας.

Δεν είναι τυχαίο ότι κατ' εξοχήν η Παναγία μας μνημονεύεται σε όλους τους ύμνους και όλες τις προσευχές, όση μεγάλη βοήθεια των ψυχικών νοσημάτων. «Άσθενεῖτὸσῶμα, ἀσθενεῖ μου καὶ ἡ ψυχὴ, πρὸς Σε καταφεύγω σωτηριανέπιζητῶν». Αν δούμε όλοι την Παράκληση της Υπεραγίας Θεοτόκου κατεξοχήν αναφέρεται στα νοσήματα, στα πάθη, στις ταλαιπωρίες και στις δοκιμασίες της ψυχής, γι' αυτό και η Παναγία ονομάζεται «Η των Θλιβομένων Χαρά», γι' αυτό και η Παναγία είναι «η Παισολύπη», γι' αυτό και η Παναγία είναι «η Παρηγορήτρια», γι' αυτό και η Παναγία είναι αυτή η οποία μπορεί να ξεδιαλύνει το γόρδιο δεσμό, ο οποίος καταπνίγει τις ψυχές μας, ο οποίος δεν μας αφήνει να

δούμε καθαρά τα πράγματα και μας οδηγεί σε αποκλίνουσες συμπεριφορές, από την μη διαχείριση ακόμη και του θυμού και της οργής μας μέχρι το κλείσιμο στον εαυτό μας, μέχρι την ψυχική μας εξάντληση που είναι η κυριότερη πάθηση της εποχής, μέχρι τη διπολική μας συμπεριφορά, μέχρι την απομάκρυνση του ενός από τον άλλον και μέχρι ακόμα και στην εχθροπάθεια, στην διάθεση να δούμε τον άλλον ως εχθρό, να ζούμε με σκιές συνωμοσίας συνέχεια, με φόβητρα και όχι με την αγάπη και με την ασφάλεια την οποία παρέχουν οι υγιείς ανθρώπινες σχέσεις.

Μέσα λοιπόν σε αυτό το περιβάλλον μιας γενικευμένης τέτοιας όντως κατάρας, όσο και αν μας φοβίζει η λέξη αλλά είναι μία πραγματικότητα, έρχεται η Παναγία μας να άρει αυτή την κατάρα. Έρχεται η Παναγία μας να διαλύσει αυτή την κατάρα. Έρχεται η Παναγία μας να κομίσει την ευλογία, την απελευθέρωση. Να παρακαλέσουμε την Παναγία και για μας και για τους γύρω μας και για αυτούς που αγνοούμε, για όλο τον κόσμο και ιδιαίτερα να παρακαλέσουμε την Παναγία μας για όσους αδελφούς ταλαιπωρούνται ψυχολογικά, για όσους αδελφούς μας ταλαιπωρούνται από θλίψεις, από αγωνίες.

Να παρακαλέσουμε όλοι την Παναγία μας για όλους τους αδελφούς μας που περνάνε μεγάλη λύπη, που σηκώνουν μεγάλο πένθος, που σηκώνουν μεγάλη απώλεια, για τις μανούλες που έχουν χάσει τα παιδιά τους, για ανθρώπους που έχουν χάσει πολύ οικεία τους πρόσωπα, που τρελαίνονται στην κυριολεξία και δεν μπορούν να διαχειριστούν αυτόν τον μεγάλο πόνο και αυτή τη μεγάλη θλίψη. Να παρακαλέσουμε την Παναγία να στηρίξει και να αποτελέσει το αντίβαρο, να αποτελέσει το αντίδοτο, να αποτελέσει το φάρμακο, να αποτελέσει το φως, το οποίο θα φωτίσει τα σκοτάδια και θα φέρει την ευλογία, την ειρήνη, τη γαλήνη στη ζωή μας τουλάχιστον τη δυνατότητα με αξιοπρέπεια να χειριστούμε και να διαχειριστούμε τα δύσκολα της ζωής μας.

Αναμφισβήτητα αφήνουν πληγές, αφήνουν σημάδια, αφήνουν τραύματα. Αναμφισβήτητα δεν εξαφανίζονται με μαγικό τρόπο. Η Παναγία μας όμως μπορεί να μας βοηθήσει να τα αποδεχτούμε και κυρίως να μην στοχοποιήσουμε τον ίδιο μας τον εαυτό, γιατί αυτό είναι το παιχνίδι της απελπισίας που είναι ο χειρότερος εχθρός μας. Να ενοχοποιήσουμε απόλυτα τον ίδιο μας τον εαυτό, να τον θεωρήσουμε τον μεγάλο μας εχθρό με έναν αρρωστημένο τρόπο και μέσα στην απόλυτη αυτή απελπισία είτε να τον κάνουμε απόλυτα αντικοινωνικό και επικίνδυνο είτε να τον οδηγήσουμε τον εαυτό μας στην απόλυτη απώλεια, που είναι η έσχατη μορφή απόγνωσης και η έσχατη μορφή κατάρας. Αν αντίθετα όμως με ηρεμία και με γαλήνη ακουμπήσουμε στην Παναγία την Δαμάστα, που ακριβώς δαμάζει τις θλίψεις, δαμάζει τις φοβίες, δαμάζει τον πειρασμό, δαμάζει τις δοκιμασίες, δαμάζει τα κύματα αυτά των θλίψεων που μπορούν να μας πνίξουν, να καταφύγουμε στην Παναγία και η Παναγία Δαμάστα πάντοτε και τώρα και σήμερα και διά της αδελφότητος της Μονής και διά της Αγίας Καθηγουμένης Ιωάννας μας

δείχνει τον δρόμο».

Η Ιερά Πανήγυρις θα ολοκληρωθεί το απόγευμα με τον Πολυαρχιερατικό Μεθέορτο Εσπερινό και την παρουσίαση του σπουδαίου λευκώματος - βιβλίου με τίτλο «ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΓΕΝΕΣΙΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΔΑΜΑΣΤΑΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ. Ιστορία και Τέχνη», το οποίο αποτελεί πόνημα και έργο του Πρωτ. π. Νεοφύτου Ραφαηλίδη, Γενικού Αρχιερατικού Επιτρόπου της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος και εκδόθηκε με μέριμνα της Αγίας Καθηγουμένης της Μονής, Γερόντισσας Ιωάννας και της ευλογημένης συνοδείας αυτής.

